

[H. P. Johansen.]

Lovforslaget har faaet den Opfattelse, at Lovforslaget egentlig vinder ved nærmere Bekendtskab. Jeg har det Indtryk fra Udvalgsarbejdet, at omend ikke de fleste af Paragrafferne er faste, er i hvert Fald mange af dem, ogsaa mange af de væsentligste, faste og ufravigelige, og det forekommer mig egentlig, at Bemærkningerne til det Lovforslag, der blev fremsat i Fjor, er en lille Smule misvisende. Der staar i dem, at største Delen af Paragrafferne kan fraviges ved Parternes Aftale. Jeg har ikke noget bestemt Tal paa, hvor mange der er fravigelige, og hvor mange der er ufravigelige, men jeg har alligevel det Indtryk fra Udvalgsarbejdet, at denne Udtalelse i Bemærkningerne er ligesom en lille Smule for stærk. Jeg har det Indtryk, at i hvert Fald mange af Paragrafferne — og mange væsentlige Paragraffer — er faste, saa de ikke kan fraviges. Jeg er naturligvis ikke blind for, at der godt kan være Tilfælde, hvor det er praktisk, at Selskaberne staar frit, men jeg mener, det bør være Undtagelsen; ellers tror jeg rigtignok, man vil svække Loven, og jeg tror ikke, det er nødvendigt at værne Selskaberne, naar Talen er om at affatte Kontrakt, for jeg tror, at der repræsenterer Selskaberne Sagkundskaben, og de vil altid kunne vare sig for at komme ind i uheldige Kontrakter.

Jeg vil ogsaa gerne pege paa, at det forekommer mig, at det ikke er ganske klart, hvilke Arter af Forsikring der falder ind under Lovens Rammer. Jeg tillod mig i Fjor at gøre et Par Bemærkninger herom ved første Behandling, og jeg synes ikke, Udvalgsarbejdet har skabt Klarhed her, især for saa vidt angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt de gensidige Forsikringsselskaber falder ind under Loven. Det viste sig i Fjor, da vi beskæftigede os med Spørgsmaalet, at det gik som saa ofte før, at de sagkyndige var uenige.

Jeg erindrer f. Eks., at den daværende Justitsminister, det nuværende 8de tingvalgte Medlem (Rytter) ved første Behandling udtalte, at Loven gjaldt kun, hvor det er erhvervsmæssige Forsikringer, der er Tale om, den gjaldt altsaa ikke, hvis hundrede eller tusinde Landbrugere sluttede sig sammen og dannede et Forsikringsselskab, hvori de gensidigt vilde forsikre deres Kreaturer, for saa var der jo ikke Tale om erhvervsmæssig Forsikring. Derimod viste det sig, at f. Eks. Byretsdommer Bentzon, som bistod Udvalget med Oplysninger, havde en anden Opfattelse. Denne Mand er i høj Grad Ekspert paa dette Om-

raade, og han hævdede — jeg synes for øvrigt, at det 8de tingvalgte Medlem nu var inde paa den samme Tanke —, at praktisk talt alle Forsikringsvirksomheder falder ind under Loven, ogsaa de smaa gensidige Forsikringsselskaber. Alle Virksomheder, indenfor hvilke der overhovedet er Tale om en Risikofordeling, falder ind under Loven. Det viser altsaa, at der er delte Meninger med Hensyn til dette eller i hvert Fald har været delte Meninger derom: Nu er det utvivlsomt rigtigt, at det er Forslagets Mening, at de gensidige Selskaber skal falde ind under Loven, og det er sikkert ogsaa det naturlige; der er mange af dem, der er store Millionselskaber, og det er rimeligt, at de ogsaa kommer ind under disse Regler; men det forekommer mig, som sagt, at det ikke fremgaar klart og tydeligt af Teksten. Det forekommer mig, at den norske Tekst er betydelig mere klar paa dette Omraade, den er ikke blot lettere læselig men klarere formet og afgrænser Lovens Omraade bedre. Forholdet er det, at den finske, den svenske og den danske Tekst har stor Lighed i saa Henseende, medens den norske er noget afvigende. Ifølge den norske Tekst er det klart fastslaaet, hvilke Selskaber der falder ind under Loven. Det er klart fastslaaet, at Loven kommer til Anvendelse paa Forsikringsaftaler, som sluttes med: Forsikringsaktieselskaber, gensidige Forsikringsselskaber — man ser, her nævnes udtrykkeligt de gensidige Forsikringsselskaber — private Forsikringsselskaber og kommunale Forsikringsanstalter, som — staar der — ikke blot har til Hensigt at pensionere de Funktionærer, som er knyttet til det paa-gældende Foretagende, medens derimod ikke Genforsikring nævnes. Det er naturligvis noget af en Skønssag, hvilken Affattelse man bør vælge, men det forekommer mig, at den norske Tekst baade er klarere og bedre formuleret end den danske. Den danske Tekst siger paa dette Omraade, at

„denne Lov finder Anvendelse paa Aftale, hvorved nogen, der driver Forsikringsvirksomhed, meddeler Forsikring.“

Ok saa nævnes der forskellige Arter af Forsikring, som ikke falder ind herunder. Men den gensidige Forsikring fritages ikke, og derfor maa man gaa ud fra, at den ogsaa falder ind der under. Men, som sagt, det forekommer mig, at det ikke er helt klart, hvorvidt den gør det eller ikke, og det er ogsaa en Kendsgerning, at det er en af de Bestemmelser, som Udvalget havde mest Besvær med i Fjor. Men jeg haaber, at vi kan forhandle med den højtærede Minister herom. Maaske er det vanskeligt at finde